

El repte de Terrassa i Sabadell

Fa anys, cap a finals dels seixantes, el malviure de la Barcelona densa i deficitària va portar a algun estudi de planejament regional a dibuixar el contrapès de Barcelona en les dues polaritats destacades del Vallès, Terrassa i Sabadell.

Poc després ja es va dibuixar el contrapès al llarg de la B30, entre Cerdanyola i Sant Cugat, en un moment que aquestes poblacions encara eren molt petites i bàsicament no industrials. La realitat ho ha fet viu, amb les inversions públiques a Cerdanyola, com la Universitat o el Centre Direccional, i privades a Sant Cugat, amb un extens eixample per a tot tipus d'activitats amb façana a l'autopista.

El pes de les dues capitals ha anat disminuint al Vallès Occidental fins ser menys de la meitat de la seva població, quan havien estat els dos terços el 1970. Res a dir. Només que aquesta reculada ens comporta avui el pes de ser els municipis menys dinàmics de la comarca, sobrepassats, no solament pels dos referits anteriorment sinó per qualsevol dels municipis més petits que, tanmateix, ostenten amplis polígons industrials. A totes aquestes poblacions la dinàmica de l'atur i de l'oferta de llocs de treball és immensament més positiva que a les dues capitals. A hores d'ara, el nostre destí i en part la realitat present, és esdevenir el nucli antic, el Raval d'una ciutat que ja és vallesana. No solament és que la major part de les grans empreses ja radiquen fora dels dos termes municipals capitals, sinó que els ajuntaments petits no sustenten el gran cost social radicat a les dues capitals.

La única fortalesa que encara manté un cert liderat a les capitals és la presència de les institucions, des d'empresarials, a sanitàries, culturals, etc. Si no fos per això ja serien plenament suburbi.

Alguns fets institucionals han redoblat la decadència. Si els àmbits de les entitats econòmiques i, antigament, dels partits judicials arribaven fins Collserola i exercien la duplicitat Terrassa / Sabadell, avui l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) arriba a un carrer de Sabadell i ha superat la B30 clarament, fins el punt que Rubí, que el 2010 no va voler, avui es planteja entrar a l'AMB. Terrassa s'ho ha mirat en la distància, tot dient "no m'afecta", quan tot el seu àmbit d'influència era sistemàticament engolit. Ara potser comença a veure les orelles del llop.

Davant d'això és evident la manca de lideratge dels dos ajuntaments quan, com a mínim, les principals entitats econòmiques, sindicals, col·legials i d'altres àmbits de la societat portem quasi una dècada de treball vallesà. Falla de fons la voluntat de cooperació de les dues ciutats, falla saber veure's mútuament com el pol de 400.000 habitants que som: una quarta part de la població de la Barcelona capital, res de menor!

Sabadell i Terrassa continuen incapaces de recuperar una certa polaritat, que seria molt respectuosa amb els veïns, als qual no els podem, ni que volguéssim, negar el seu dinamisme regional, però només per a sobreviure nosaltres ja ens cal reaccionar.

És curiós com, al mateix temps, la ciutat de Barcelona queda cada cop més reclosa en si mateixa, i com l'AMB és qui fa d'institució capital, només que falsa del tot per un àmbit groller que menysprea la perifèria. I nosaltres ens deixem fer.

Des de Terrassa i Sabadell hem d'acompanyar la visió d'una Barcelona de 3 milions (dins la qual no hi som), però sobretot empènyer a que aquesta visió incorpori les àrees de 5 i de 7 milions de persones on sí hi som. Veïns de la de 3, hem d'ajudar a que la capital incorpori en la seva presència al món l'enorme paper del principal corredor manufacturer del sud d'Europa.

Si hem parlat de Terrassa i Sabadell, podríem també comentar els localismes de Granollers i Mollet al Vallès Oriental, que es miren el panorama des de més lluny, però que reproduïxen la mateixa història de Terrassa i Sabadell.

Caldria afirmar, amb força i públicament, que tenim voluntat d'anar plegats, Terrassa i Sabadell, com també el conjunt del Vallès, que tenim projecte conjunt i que el recorrerem, tot i les dificultats, que no perdrem més el temps i que superarem les diferències positivament, amb empatia.

Ens hi juguem ser dissolts en una regió metropolitana plena de perifèria, o ser uns nodes de qualitat en un Vallès, tot ell valuós. I aquest és, alhora, el risc i un ideal d'escala catalana. El país no serà el mateix si nosaltres som, o no, de qualitat.

Article elaborat per la plataforma FEM Vallès.

Sobre FEMvallès

La plataforma FEMvallès és una iniciativa promoguda per Cecot, Consell Intersectorial d'Empresaris de Sabadell i Comarca (CIESC), Unió Empresarial Intersectorial Cercle d'Empresaris (UEI) i Via Vallès.

A més a més han subscrit la seva adhesió a la plataforma: Associació d'Empresaris de Castellbisbal, Baricentro, Cambra de Terrassa, CCOO Vallès Occidental i la Catalunya Central, CCOO Vallès Oriental, Maresme i Osona, Cerdanyola Empresarial, Circuit de Barcelona-Catalunya, Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Barcelona (delegacions del Vallès Oriental i Occidental), Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (Delegació del Vallès), Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya (Delegació del Vallès), Col·legi d'Advocats de Sabadell, Il·lustre Col·legi d'Advocats de Terrassa, Sant Cugat Empresarial, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i UGT Vallès Oriental i Vallès Occidental.

[@FEM_valles](https://twitter.com/FEM_valles)

[Presidència](#)

[Coordinador](#)

FEMvallès.cat